

MAMY PRZYJEMNOŚĆ PRZEDSTAWIĆ PAŃSTWU NAJNOWSZE WYDANIE KSP TAX NEWS, W KTÓRYM OPISUJEMY WYBRANE ORZECZENIA I INTERPRETACJE WYDANE LUB OPUBLIKOWANE W MARCU 2018 R. MAMY NADZIEJĘ, ŻE NASZA PUBLIKACJA SPOTKA SIĘ Z PAŃSTWA ZAINTERESOWANIEM.

Próg transakcyjny przy dokumentowaniu pożyczki należy wyliczać z uwzględnieniem kwoty odsetek oraz wysokości kapitału głównego

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 21 marca 2018 roku (I SA/Kr 196/18) wskazał, że do progu transakcyjnego rodzącego obowiązki dokumentacyjne w zakresie cen transferowych przy umowie pożyczki należy wliczyć oprócz odsetek również kwotę kapitału głównego.

Spółka we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej zadała pytanie, czy ustalając obowiązek sporządzenia dokumentacji podatkowej dotyczącej umowy pożyczki, dla określenia limitu transakcji, o którym mowa w art. 9a ust. 1d ustawy o CIT należy wziąć pod uwagę wyłącznie kwotę odsetek, czy też łączną kwotę odsetek i udzielonego kapitału. Spółka zajęła stanowisko, że należy wziąć pod uwagę wyłącznie kwotę odsetek zapłaconych lub uzyskanych w danym roku podatkowym (bez uwzględniania kwoty kapitału pożyczki udzielonej). Dyrektor Krajowej Izby Skarbowej, a następnie WSA nie podzieliły stanowiska podatnika wskazując, że przy ustalaniu ww. limitu należy brać pod uwagę także wysokość kwoty głównej pożyczki. Dokumentacja podatkowa powinna zawierać takie informacje, które mają umożliwić przeprowadzenie analizy istoty działań gospodarczych oraz dokonanie oceny wskazującej, czy wynagrodzenie (w tym również odsetki) w transakcji zawartej pomiędzy podmiotami powiązanymi zostało ustalone na poziomie rynkowym. Zatem sporządzenie i badanie dokumentacji przez organy nie może ograniczać się jedynie do badania ceny. Dokumentacja powinna umożliwić badanie warunków rynkowych również przez pryzmat elementów wpływających na te warunki, a więc także kwoty kapitału. WSA podzielił argumentację Dyrektora KIS, że tylko pełny obraz ekonomicznej istoty danej transakcji pozwoli ocenić, czy dokonana była na warunkach rynkowych. Tym samym, w ocenie sądu, nie można uznać, że kwotą transakcji jest jedynie wynagrodzenie wyrażone w odsetkach z wyłączeniem kwoty, od której wynagrodzenie jest obliczane (część kapitałowa transakcji). Badaniu przez właściwe organy podlegają wszystkie warunki transakcji pożyczkowej, a cena w postaci odsetek jest tylko jednym z nich.

EKSPERT

Michał Wilk

doradca podatkowy
T: +48 32 731 68 50
E: michal.wilk@ksplegal.pl

Obowiązek dokumentacyjny w zakresie transakcji pożyczkowych był od dawna przedmiotem rozbieżności w interpretacjach podatkowych i w orzecznictwie sądów administracyjnych. Już na gruncie poprzednich przepisów organy podatkowe zajmowały stanowisko, że przy określaniu limitu transakcyjnego należy uwzględniać, oprócz wartości odsetek, także kwotę kapitału głównego. Organy podatkowe podnoszą, że z prawnego punktu widzenia przy umowie pożyczki następuje przeniesienie własności na pożyczkobiorcę określonej ilości pieniędzy, a zapłatę stanowią odsetki. W związku z tym wartością, jaką należy przyjąć dla potrzeb określenia obowiązku sporządzania dokumentacji podatkowej jest kwota odsetek wraz z wartością kapitału głównego wynikającą z zawartej umowy. Powyższy wyrok jest potwierdzeniem tego stanowiska także na gruncie przepisów obowiązujących od 2017 r. Będzie to skutkowało dla podatników obowiązkiem sporządzania większej ilości dokumentacji dotyczących transakcji pożyczkowych.

Podatek VAT

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (Dyrektor KIS) w interpretacji indywidualnej z 14 marca 2018 r. (0112-KDIL1-3.4012.43.2018.2.IT) wskazał, że usługa transportowa towarzysząca dostawie towarów powinna zostać wykazana na fakturze ze świadczeniem głównym i objęta tą samą stawką podatku.

Spółka złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, wskazując, że jest producentem mięsa strusiego (objętego 5% stawką podatku VAT), które wysyłane jest czasem do odbiorców za pośrednictwem firmy kurierskiej. W związku z powyższym zadano pytanie, czy w przypadku sprzedaży towarów ze stawką 5%, koszty przesyłki ujęte na tej samej fakturze co sprzedaż towaru powinny być wskazane w tej samej stawce, czy w stawce odpowiedniej dla usług kurierskich, tj. 23%. Spółka wyraziła przekonanie, że właściwa będzie stawka 23%. Dyrektor KIS zaprzeczył, wskazując, że podatnik nie zawarł osobnych umów na świadczenie usługi transportowej dla dostaw mięsa. W związku z faktem, że dostawa towaru i usługa transportowa służą temu samemu celowi należy je uznać na gruncie podatkowym za czynność złożoną. W tym przypadku mamy do czynienia z jednym przedmiotem opodatkowania – jedną czynnością, tj. dostawą towarów. Na fakturze dokumentującej taką sprzedaż, w części przeznaczonej na wskazanie nazwy towaru/usługi, powinno się wskazać jedynie nazwę właściwą dla dostawy danego towaru, a świadczenie główne (dostawę towarów) należy zsumować ze świadczeniem pomocniczym (transportem) i objąć stawką podatku właściwą dla dostawy towaru.

Podatek CIT

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 21 marca 2018 roku (I SA/Gd 75/18) uznał, że zakup bezimiennej polisy OC dla członków zarządu spółki nie stanowi dla nich nieodpłatnego świadczenia.

Spółka wystąpiła o udzielenie interpretacji indywidualnej zadając pytanie, czy ubezpieczenie OC dla niewskazanych imiennie członków zarządu stanowi podstawę opodatkowania PIT. Spółka zajęła stanowisko, że tego typu ubezpieczenie nie kreuje przychodu dla członka zarządu z uwagi na to, że nie ma charakteru imiennego i obejmuje ogólnie określony krąg osób objętych ochroną ubezpieczeniową. Stanowiska podatnika nie podzielił Dyrektor KAS. Z interpretacją indywidualną organu nie zgodził się Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazując, że w przedstawionym stanie faktycznym ochroną ubezpieczeniową objęto szeroki krąg osób, a każda z nich ponosi różną odpowiedzialność, a co za tym idzie wysokość składki uzależniona jest od poziomu ponoszonej odpowiedzialności. Samo podzielenie zaś składki przez liczbę członków zarządu nie określi wysokości świadczenia, a tym samym nie skonkretyzuje go w odniesieniu do każdego z członków zarządu. WSA wskazał, że w związku z tym nieznaną jest wysokość części składki przypadająca na zarządzającego, a tym samym jest to przychód nieskonkretyzowany niepodlegający opodatkowaniu jako nieodpłatne świadczenie.

W wyroku z 21 marca 2018 roku (I SA/Łd 122/18) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi wskazał, że zapłacone odszkodowanie z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy nie może zostać uznane za koszt uzyskania przychodu.

Podatnik wystąpił o wydanie interpretacji indywidualnej. W swym wniosku wskazał, że likwidowana spółka cywilna, w której był wspólnikiem została zobowiązana do zapłaty odszkodowania z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy. Jednocześnie wskazał, że prowadzi swoją prywatną działalność gospodarczą, a zapłacone odszkodowanie ma na celu zachowanie źródła przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej. We wniosku zadał pytanie, czy zapłacone odszkodowanie za skrócenie okresu trwania umowy współpracy stanowi koszt podatkowy dla podatnika - wspólnika spółki cywilnej, proporcjonalnie do jego udziałów w zyskach/stratach w spółce. Organ podatkowy i WSA zajęły stanowisko, że zapłacenie odszkodowania nie może być uznane za koszt uzyskania przychodu, gdyż w żadnej mierze nie służy zabezpieczeniu czy zachowaniu źródła przychodów. Działania polegające na wypłacie odszkodowania w celu uniknięcia przyszłych roszczeń nie spełniają przesłanki

działania w celu osiągnięcia przychodów, a tym bardziej zabezpieczenia czy zachowania źródła przychodów. Ocenie podlega związek poniesionego wydatku (uznawanego za koszt) z efektem działalności podatnika mierzonym wielkością przychodu, który w określonych konkretnie okolicznościach potencjalnie może być osiągnięty. W niniejszej sprawie nie można uznać, że wydatki poniesione tytułem wcześniejszego rozwiązania umowy współpracy zostaną poniesione w celu osiągnięcia przychodów, ponieważ odstąpienie od umowy żadnego przysporzenia nie przyniesie i nie wygeneruje przychodu.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 marca 2018 r. (sygn. II FSK 610/16) stwierdził, że alokując koszty strefowe i pozastrefowe podatnik może posłużyć się każdym sposobem ich przyporządkowania, w tym alokacją pośrednią, pod warunkiem, że metody te cechują się racjonalnością i będą możliwe do zweryfikowania w postępowaniu wymiarowym.

Spółka wystąpiła z pismem o stwierdzenie nadpłaty składając korektę zeznania podatkowego CIT-8. Skorygowała rozliczenie działalności oddziału poprzez zastosowanie bardziej szczegółowych kluczy alokacji kosztów działalności oddziału, co wpłynęło na wysokość osiągniętego dochodu wolnego od podatku zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy o CIT uzyskanego z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE oraz poza nią. Organy podatkowe oraz WSA nie uznały postępowania Spółki za prawidłowe argumentując, że powinna ona przyjąć obiektywny klucz alokacji kosztu nieprzyporządkowanego do konkretnego źródła. Tym samym Spółka powinna była dokonać ustalenia proporcji przychodów opodatkowanych w SSE do przychodów ogółem i w taki sposób dokonać bezpośredniej alokacji kosztów. NSA przyznał jednak rację Spółce wskazując, że w art. 15 ust. 2 ustawy o CIT nie ma zapisu o obowiązku bezpośredniego alokowania kosztów kluczem przychodowym. Tym samym taka metoda przyporządkowania kosztów mogła być stosowana jedynie w ostateczności, gdy podatnik nie miał możliwości skorzystania z innej metody.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 22 marca 2018 r. (II FSK 808/16) wyraził pogląd w przedmiocie oceny przesłanek wyodrębnienia funkcjonalnego i finansowego zespołu składników będących przedmiotem aportu.

Spółka wystąpiła o wydanie interpretacji wskazując, że prowadziła intensywne działania restrukturyzacyjne związane z przeniesieniem działalności produkcyjnej własnego zakładu do spółki zależnej. Pierwszy etap tego procesu polegał na wydzierżawieniu spółce zależnej wydziału produkcyjnego zakładu i przejęciu przez spółkę zależną pracowników świadczących pracę. Spółka planowała także wnieść do spółki zależnej aport w postaci wydziałów produkcyjnych zakładu. W związku z powyższym zadano pytanie, czy będący przedmiotem planowanego aportu zespół składników materialnych i niematerialnych stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa (ZCP) i w konsekwencji, czy planowana transakcja skutkuje powstaniem po stronie spółki przychodu podatkowego na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 7 ustawy o CIT. Zdaniem Spółki w przedmiotowej sprawie będziemy mieć do czynienia z ZCP co oznacza, że aport nie będzie skutkować powstaniem przychodu podatkowego po stronie spółki, z czym nie zgodził się jednak Organ. Spór został rozstrzygnięty przed NSA, który przyznał rację Spółce wskazując, że w przypadku wyodrębnienia funkcjonalnego istotne jest jedynie to, że produkcja wykonywana jest przez ten sam zespół pracowników, a fakt, że to spółka zależna jest aktualnym pracodawcą pozostaje bez znaczenia. Odnośnie zaś wyodrębnienia finansowego ZCP, NSA wskazał, iż w danym stanie faktycznym przychody osiągały tylko będące przedmiotem aportu wydziały produkcyjne Zakładu, wobec czego możliwe było przypisanie im odpowiedniego przychodu. Takie wyodrębnienie finansowe jest wystarczające, gdyż faktycznie można powiązać dane finansowe z poszczególnymi częściami składowymi przedsiębiorstwa, a przepisy prawa nie przewidywały obowiązku posiadania odrębnych rachunków bankowych i własnych środków finansowych. Z kolei okoliczność, że ZCP tworzył zespół składników majątkowych zdolny do prowadzenia niezależnej (samodzielnej) działalności

gospodarczej należało rozumieć w ten sposób, że w kształcie, w jakim zespół ten był zbywany, mógł on wykonywać określone zadania gospodarcze.

Podatek
od nieruchomości

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 13 marca 2018 r. (II FSK 378/16) wskazał, że tylko zarządca infrastruktury, który posiada autoryzację bezpieczeństwa jest podmiotem uprawnionym do skorzystania ze zwolnienia z podatku od nieruchomości.

Do organu podatkowego wpłynęła deklaracja na podatek od nieruchomości DN-1. Czynności sprawdzające pokazały, że Spółka nie ujawniła w deklaracji wszystkich składników majątkowych podlegających opodatkowaniu, wobec czego wszczęto postępowanie podatkowe zakończone określeniem Spółce wysokości zobowiązania podatku od nieruchomości. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że brak było podstaw zastosowania zwolnienia z podatku w części dotyczącej budowli należącej do infrastruktury kolejowej i gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, gdyż infrastruktura ta nie podlegała obowiązkowi jej udostępnienia. Spółka ani dzierżawcy nie byli bowiem zarządcami infrastruktury i nie realizowali wynikających z tej funkcji obowiązków w rozumieniu przepisów o transporcie kolejowym. Decyzja została zaskarżona i ostateczne rozstrzygnięcie zapadło przed NSA, który uznał skargę Spółki za niezasadną. NSA skonstruował, że zwolnienie z podatku od nieruchomości zależy od spełnienia określonych wymogów przez zarządcę w postaci uzyskania dokumentu autoryzacji bezpieczeństwa, który uprawnia zarządcę do zarządzania infrastrukturą kolejową. Brak takiej dokumentacji nie może być konwalidowany decyzją prezesa UTK, zwalniającą z konieczności jej posiadania. NSA wyraził pogląd, że tylko zarządca infrastruktury, który posiada autoryzację bezpieczeństwa będzie mógł skorzystać ze zwolnienia w art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Brak takiego dokumentu powoduje, że nie zostaje wypełniona przesłanka podmiotowa, co uniemożliwia skorzystanie przez Spółkę ze zwolnienia.

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

Partner

T: +48 32 731 68 84

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

KSP Legal & Tax Advice

ul. Chorzowska 150

40-101 Katowice

www.ksplegal.pl

Michał Wilk

Counsel

T: +48 32 731 68 50

E: michal.wilk@ksplegal.pl

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

www.taxblog.ksplegal.pl

Mamy nadzieję, że powyższa informacja będzie dla Państwa pomocna. Informacje te nie stanowią opinii prawnej ani porady. W celu uzyskania pełnych informacji lub porady prawnej, prosimy o kontakt. Jeżeli nie wyrażają Państwo zgody na przesyłanie dalszych newsletterów, prosimy o odesłanie tego maila na adres kancelaria@ksplegal.pl w treści wpisując słowo NIE.

© 2018 Wszystkie prawa zastrzeżone